

Bruxelles, den 20.7.2016
SWD(2016) 248 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer

{COM(2016) 482 final}
{SWD(2016) 247 final}

Resumé
Analyse af konsekvenserne af et forslag til forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer
A. Behov for handling
Hvorfor? Hvad er problemstillingen?
EU har i henhold til Parisaftalen forpligtet sig til at reducere sine egne emissioner af drivhusgasser med mindst 40 % i 2030 i forhold til 1990. For sektorerne uden for EU's emissionshandelssystem (ikke-ETS) har Kommissionen foreslået et mål på -30 % senest i 2030 i forhold til 2005. Med den nuværende politik alene kan det ikke forventes, at dette mål nås. Det Europæiske Råd har i sine konklusioner fra oktober 2014 bemyndiget Kommissionen til at omsætte EU's mål til nationale mål.
Hvilke resultater forventes der af initiativet?
Målet er at opnå en reduktion af drivhusgasserne i sektorerne uden for ETS på 30 % i forhold til 2005 på en måde, der er retfærdig for medlemsstaterne, givet deres forskellige kapacitet, og på samme tid sikre omkostningseffektivitet og miljømæssig integritet på EU-niveau.
Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan?
EU og medlemsstaterne deltager på samme niveau i gennemførelsen af Parisaftalen. Gennem en fælles indsats kan EU sikre en retfærdig og effektiv indsats og samtidig nå et ambitiøst miljømæssigt mål. I artikel 191-193 i TEUF stadfæstes EU's kompetencer inden for klimaændringer.
B. Løsninger
Hvilke lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige løsninger er overvejet? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre? Hvorfor?
Siden 2013 er de nationale mål for sektorerne uden for ETS blevet fastsat i den såkaldte beslutning om byrdefordeling (ESD). Det Europæiske Råd har bekræftet, at det også i perioden 2021-2030 vil fortsætte med at regulere reduktionen af drivhusgasser ved hjælp af denne beslutning. I overensstemmelse med retningslinjerne undersøger denne konsekvensanalyse, i) hvordan man på retfærdig vis fastsætter medlemsstaternes mål i henhold til BNP pr. indbygger, mens man på samme tid tager omkostningseffektivitet i betragtning, og ii), hvordan man forbedrer eksisterende og nye fleksibilitetsmuligheder, der gør det muligt at nå målene omkostningseffektivt, mens man reducerer de administrative omkostninger. Der indføres nye fleksibilitetsmuligheder med begrænset anvendelse for sektoren for arealanvendelse samt en enkeltstående mulighed for fleksibilitet fra ETS-sektorer til sektorer uden for ETS.
Hvem støtter hvilken løsning?
Det Europæiske Råd har givet detaljeret vejledning om de politiske muligheder, der skal analyseres. Mange af interessenterne understreger vigtigheden af miljømæssig integritet for at sikre, at EU reelt opfylder sit 2030-mål for drivhusgasemissioner.
C. Den foretrukne løsnings virkninger
Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes - ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?
Ved at fastsætte mål uden for ETS baseret på BNP pr. indbygger tager man fat om medlemsstaternes

primære bekymringer om retfærdighed. De planlagte yderligere justeringer af målene for medlemsstater med høj indkomst samt forbedringerne af eksisterende og nye fleksibilitetsmuligheder giver mulighed for en omkostningseffektiv opfyldelse af målet. For at kunne sikre den overordnede miljømæssige integritet skal fleksibiliteten begrænses for at undgå, at EU kommer bagud med at opfylde sine internationale forpligtelser til at mindske sine egne drivhusgasemissioner med mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990.

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes - ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

Omkostningerne forbundet med opnåelse af EU's samlede mål for reduktion af drivhusgasemissioner, når man medregner målet om at reducere drivhusgasemissionerne med 30 % i sektorerne uden for ETS, blev grundigt vurderet i den tidligere konsekvensanalyse, der ledsagede forslaget til "politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030"¹. Det blev anslået, at en reduktion af EU's egne drivhusgasemissioner på 40 % ville øge de omkostninger, der er forbundet med energisystemet, med 0,15-0,54 % i forhold til GDP i 2030. Denne konsekvensanalyse ser på de fordelingsmæssige konsekvenser i ESD, især i hvilket omfang medlemsstaternes mål for sektorerne uden for ETS, fastsat på grundlag af BNP pr. indbygger, adskiller sig fra det omkostningseffektive potentiale til at reducere emissionerne i de sektorer, der er omfattet af ESD, og i hvilket omfang fleksibilitetsmuligheder eller måljusteringer kan hjælpe med at minimere disse afvigelser.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning virksomhederne, herunder de små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomhederne?

Der er ingen direkte rapporteringsforpligtigelser eller på anden måde administrative konsekvenser for virksomheder, SMV'er eller mikrovirksomheder. Afhængigt af arten og omfanget af eventuelle nationale foranstaltninger og EU-foranstaltninger, der skal reducere emissionerne, vil virksomhederne blive berørt indirekte. Alle sådanne virkninger må nødvendigvis vurderes inden for de individuelle politiske forslag.

Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Forslaget om at fastsætte nationale mål vil reducere omkostningerne for medlemsstaterne med lave indkomster i forhold til et forslag, der udelukkende baserer sig på omkostningseffektivitet. Forslaget tager højde for en forbedret fleksibilitet, der sikrer, at omkostningerne for medlemsstaterne med høj indkomst også vil forblive begrænset. Mindre hyppige overensstemmelseskontroller anbefales, dvs. en kontrol hvert femte år i stedet for hvert år, hvilket vil mindske den administrative byrde væsentligt for både medlemsstaterne og Europa-Kommissionen.

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?

Andre virkninger afhænger af den nationale politik på området og de foranstaltninger, der vælges i hvert enkelt land.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?

I overensstemmelse med Parisaftalen anbefales det, at foranstaltningen revideres hvert femte år, begyndende i 2023

¹ SWD 2014 (15) final.